

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie komunikatu Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego — Wprowadzenie zrównoważenia w rybołówstwie UE przy pomocy podejścia opartego na maksymalnie podtrzymywalnym odłowieniu

COM(2006) 360 wersja ostateczna

(2007/C 168/07)

Dnia 4 lipca 2006 r. Komisja, działając na podstawie art. 262 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej.

Sekcja Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 21 marca 2007 r. Sprawozdawcą był Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE.

Na 435. sesji plenarnej w dniach 25-26 kwietnia 2007 r. (posiedzenie z dnia 25 kwietnia 2007 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny 131 głosami za — 3 osoby wstrzymały się od głosu — przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Zdaniem EKES-u nowa tendencja polityczna w zarządzaniu połowami w UE oparta na maksymalnie podtrzymywalnym odłowieniu jest korzystna w perspektywie długoterminowej, jednak może ona mieć poważne konsekwencje gospodarcze i społeczne dla europejskiego sektora rybackiego. Dlatego też Komitet zaleca bardzo ostrożne rozważenie wynikających z jej wprowadzenia zalet i wad na płaszczyźnie gospodarczej, społecznej i środowiskowej.

1.2 Ze względu na dużą niepewność co do określenia maksymalnie podtrzymywalnego odłowienia dla poszczególnych stad EKES zaleca Komisji, by w swych długoterminowych planach ustaliła rozsądne, stopniowe i elastyczne coroczne dostosowania, które byłyby należyście uzgodnione ze wszystkimi zainteresowanymi stronami. W tym celu powinna ona odpowiednio wcześniej przeprowadzać stosowne konsultacje z Regionalnymi Komitetami Doradczymi (RAC), z Komitetem Doradczym ds. Rybołówstwa i Akwakultury (ACFA) oraz z komitetem ds. dialogu społecznego w sektorze rybołówstwa morskiego, pozostawiając ich członkom czas niezbędny do uzgodnienia stosownych propozycji.

1.3 W związku z tym EKES zaleca Komisji szczególnie staranne ustalenie w skali rocznej stopnia śmiertelności połowowej celem uzyskania w perspektywie długoterminowej maksymalnego podtrzymywalnego odłowienia na łowiskach mieszanych.

1.4 EKES nie podziela stanowiska Komisji Europejskiej, zgodnie z którym proponowana polityka zarządzania zasobami rybnymi pozwoli na zrównoważenie bilansu handlowego, ponieważ zmniejszenie zaopatrzenia rynku ze strony przedsiębiorstw wspólnotowych zostanie natychmiast skompensowane importem z krajów trzecich. Dlatego też Komitet wzywa Komisję Europejską, by uważnie obserwowała i kontrolowała import na rynek wspólnotowy.

1.5 Zdaniem Komitetu Komisja i państwa członkowskie UE powinny uwzględnić inne czynniki związane ze środowiskiem naturalnym, wymienione w niniejszej opinii i również wpływające na przemiany w ekosystemach morskich oraz zaleca, by nałożyły na podmioty gospodarcze wywierające wpływ na te systemy ograniczenia podobne do tych, które są nakładane na sektor rybacki.

1.6 Co do dostosowań wymaganych dla osiągnięcia maksymalnie podtrzymywalnego odłowienia Komitet uważa, że oba podejścia zaproponowane przez Komisję mogą się uzupełniać; to państwa członkowskie będą musiały podjąć działania, jakie uznają za stosowne, w zależności od skutków gospodarczych i społecznych we własnych sektorach rybackich. EKES wyraża zaniepokojenie faktem, iż Europejski Fundusz Rybacki nie dysponuje wystarczającymi środkami, by złagodzić skutki wdrożenia tego nowego systemu zarządzania.

2. Uzasadnienie

2.1 W komunikacie Komisji w sprawie wprowadzenia zrównoważenia w rybołówstwie UE przy pomocy podejścia opartego na maksymalnie podtrzymywalnym odłowieniu⁽¹⁾, będącym przedmiotem niniejszej opinii, przedstawiono stanowisko Komisji dotyczące poprawy wyników gospodarczych sektora rybackiego zgodnie ze wspólną polityką rybacką.

2.2 Proponowany przez Komisję sposób na osiągnięcie tej poprawy wyników gospodarczych polega na stopniowym eliminowaniu przelowienia, Komisja jest bowiem zdania, że mogłoby to być źródłem korzyści ekonomicznych dla sektora rybackiego w zakresie zmniejszenia kosztów, poprawy połowów, wzrostu rentowności i zmniejszenia poziomu odrzutów.

2.3 Komisja jest zdania, że aby osiągnąć te cele, należy wprowadzić zmiany w zarządzaniu rybołówstwem europejskim i aktywne dążyć do odniesienia sukcesu, a nie nastawiać się jedynie na uniknięcie porażki.

2.4 W komunikacie wyszczególniono nowe wytyczne polityczne w odniesieniu do wspólnotowego zarządzania rybołówstwem, oparte na koncepcji uzyskania maksymalnie podtrzymywalnego odłowienia ze stad ryb poprzez ustalenie stopnia śmiertelności połowowej w perspektywie długoterminowej.

2.5 Nowe wytyczne polityczne są oparte na międzynarodowym zobowiązaniu politycznym, w ramach którego na Światowym Szczycie w sprawie Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu we wrześniu 2002 r. państwa członkowskie Unii Europejskiej podjęły się utrzymania lub przywrócenia liczebności stad do poziomów umożliwiających osiągnięcie maksymalnie podtrzymywalnego odłowienia z zamiarem szybkiego osiągnięcia tego celu w odniesieniu do uszczuplonych zasobów, najpóźniej w 2015 r.

⁽¹⁾ COM(2006) 360 wersja ostateczna z dnia 4.7.2006

2.6 Celem jest zatem przejście do systemu zarządzania długoterminowego, skoncentrowanego na optymalizacji potencjału produkcyjnego żywych zasobów morskich Europy. Podejście takie jest całkowicie spójne z szerszym celem wspólnej polityki rybackiej, którym jest zapewnienie zrównoważonych warunków ekonomicznych, środowiskowych i społecznych.

2.7 Jak stwierdzono w komunikacie, korzyści ekonomiczne można osiągnąć tylko poprzez ściślejsze ograniczenie działalności połowowej w okresie przejściowym. Istotne jest zaangażowanie zainteresowanych stron w proces podejmowania decyzji. Pomoc finansowa, przewidziana w ramach wniosku dotyczącego Europejskiego Funduszu Rybackiego, musi przyczynić się do złagodzenia skutków społecznych i ekonomicznych tych ograniczeń w okresie przejściowym.

3. Uwagi ogólne

3.1 Decyzja Komisji dotycząca wprowadzania we Wspólnocie zarządzania rybołówstwem opartego na maksymalnie podtrzymywalnym odłowie wynika z faktu, że niektóre zasoby były poławiane na poziomie przekraczającym ich potencjał produkcyjny.

3.2 Dostrzegając fakt, że niektóre stada w europejskich wodach uległy ogromnemu zmniejszeniu w ciągu ostatnich 30 lat, przede wszystkim w wyniku nadmiernych połowów, Komitet zgadza się, że pożądane byłoby przejście do bardziej zrównoważonego poziomu połowów.

3.3 Według Komisji wprowadzenie systemów zarządzania zasobami rybnymi opartych na koncepcji maksymalnie podtrzymywalnego odłowu zagwarantuje, że zasoby te nie zostaną wyczerpane, pozwalając na zwiększenie ich liczebności.

3.4 EKES jest zdania, że zasada ta jest właściwa, gdyż maksymalnie podtrzymywalny odłów to taka ilość biomasy (ilość ryb), która może być odłowiona bez zagrożenia dla przyszłej produkcji stada. W związku z tym w pełni popiera oparcie polityki zarządzania rybołówstwem na tej zasadzie.

3.5 Niemniej jednak Komitet pragnie zwrócić uwagę Komisji na fakt, że jakkolwiek zmiana w systemie zarządzania pociąga za sobą ryzyko oraz że w związku z tym jej zalety i wady powinny zostać poddane pod szczególną uwagę.

3.6 W komunikacie obszernie omówiono korzyści systemu zarządzania stadami rybnymi opartego na maksymalnie podtrzymywalnym odłowie, w szczególności korzyści środowiskowe, nie poświęcono natomiast należytej uwagi pozytywnym, a zwłaszcza negatywnym, skutkom ekonomicznym i społecznym tego systemu dla sektora rybackiego.

3.7 Jedną z korzyści, na które Komisja zwróciła szczególną uwagę, a z którą EKES się nie zgadza, jest argument, że owa polityka zarządzania rybołówstwem spowoduje poprawę bilansu handlowego, z uwagi na to, że luka/próżnia powstała po przedsiębiorstwach, które znikną z rynku w procesie dążenia do celu maksymalnie podtrzymywalnego odłowu zostanie niezwłocznie wypełniona przez podmioty spoza Unii, jako że warunkiem funkcjonowania rynku produktów rybnych jest zapewnienie stałych dostaw.

3.8 Ogólnym celem nowego systemu zarządzania, przedstawionym w komunikacie, jest zmniejszenie śmiertelności połowowej. Aby ryby były większe i osiągały wyższą wartość w momencie połowu oraz aby podnieść wydajność połowów, należy zmniejszyć ilość odławianych ryb.

3.9 W komunikacie przyznano jednak, że stada ryb są trudne do zmierzenia, i nawet jeśli połowy (śmiertelność połowowa) są głównym czynnikiem wpływającym na stan stad, to inne czynniki, takie jak zmiany środowiskowe i napływ narybku, także odgrywają istotną rolę.

3.10 W komunikacie zaproponowano zatem długoterminową strategię odbudowania stad rybnych opartą na dążeniu do znalezienia równowagi między działalnością połowową a zdolnością produkcyjną stad, jak również zasugerowano, że cel ten można osiągnąć stopniowo przez zmniejszenie liczby statków rybackich lub poziomu ich nakładu połowowego.

3.11 Aby wdrożyć tę strategię w sposób umożliwiający rybakom uzyskanie ze stad maksymalnie podtrzymywalnego odłowu, należy na podstawie najlepszych dostępnych opinii naukowych określić odpowiedni docelowy poziom połowów dla każdego stada oraz roczny poziom śmiertelności połowowej dla każdego gatunku. Należy również podjąć decyzję w sprawie rocznych dostosowań, umożliwiających osiągnięcie tego poziomu docelowego. Zgodnie z założeniami wspólnej polityki rybackiej decyzje te powinny zostać wdrożone poprzez plany długoterminowe.

3.12 Wspólnotowe zarządzanie rybołówstwem jest obecnie wprowadzane zgodnie z zasadami bezpieczeństwa i ostrożności w odniesieniu do stad rybnych. Poziom rocznych całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) oraz kwoty połowowe są oparte na naukowych sprawozdaniach porównawczych, zaś plany odnowienia niektórych stad, przewidziane w ramach wspólnej polityki rybackiej, są wprowadzane w odniesieniu do stad, których stan uległ pogorszeniu, w celu przywrócenia ich do zrównoważonego poziomu biologicznego.

3.13 EKES jest zdania, że zmiana w systemie zarządzania jest istotna, gdyż oznacza ona przyjęcie celu biologicznego bardziej ambitnego, niż ten wyznaczony w ramach obecnego systemu zarządzania. W rezultacie zmiana ta będzie również oznaczać, w przypadku każdego rocznego dostosowania, znaczne zmniejszenie śmiertelności połowowej, co niewątpliwie będzie wymagało zmniejszenia rozmiaru flot połowowych i nakładu połowowego, a tym samym dużych poświęceń ze strony przedsiębiorstw połowowych Wspólnoty. EKES wyraża zaniepokojenie faktem, iż Europejski Fundusz Rybacki nie dysponuje wystarczającymi środkami, odpowiednimi do takich poświęceń. Niemniej jednak, jeżeli cele te zostaną osiągnięte, sytuacja mogłaby okazać się wyjątkowo korzystna dla tych przedsiębiorstw połowowych, które będą kontynuowały działalność.

3.14 W świetle tego podejścia EKES pragnie zwrócić uwagę Komisji na fakt, że mamy do czynienia z wysokim stopniem niepewności w zakresie szacunków dotyczących maksymalnie podtrzymywalnego odłowu w odniesieniu do stad różnych gatunków. Z uwagi na tę niepewność Komitet zaleca, aby Komisja określiła w swoich długoterminowych planach wyważony poziom rocznych dostosowań.

3.15 Wyzwanie polega zatem na znalezieniu sposobów wsparcia społeczności i przedsiębiorstw rybackich w przetrzymaniu tego okresu dostosowawczego w dobrym stanie. Komitet sądzi, że będzie to wymagało hojniejszych i bardziej pomysłowych środków wsparcia niż te dotychczas zaproponowane przez Komisję. Takie środki są w pełni uzasadnione jako sposób na zapewnienie szybkiego przejścia do bardziej zrównoważonego modelu rybołówstwa w przyszłości.

3.16 W każdym razie Komitet jest zdania, że — tak, jak stwierdzono w komunikacie — niezbędne jest zaangażowanie zainteresowanych stron w proces podejmowania decyzji dotyczących tych planów długoterminowych, szybkości ich wprowadzania oraz ich wpływu; z tej przyczyny niezbędne jest przeprowadzanie częstych konsultacji z Regionalnymi Komitetami Doradczymi (RAC). EKES jest również zdania, że w dyskusjach tych powinien uczestniczyć Komitet Doradczy ds. Rybołówstwa i Akwakultury (ACFA) oraz komitet ds. dialogu społecznego w sektorze rybołówstwa morskiego.

4. Uwagi szczegółowe

4.1 Wdrożenie systemu zarządzania rybołówstwem opartego na maksymalnie podtrzymywalnym odłowieniu wymaga przeanalizowania — tak, jak to uczyniono w komunikacie — kolejnego zestawu zagadnień, które wywierają bezpośredni wpływ na ten typ zarządzania:

- skutki środowiskowe oraz ich wpływ na zmiany w ekosystemach morskich;
- stosowanie systemu zarządzania w odniesieniu do łowisk mieszanych;
- zarządzanie planami długoterminowymi.

4.2 Skutki środowiskowe oraz ich wpływ na zmiany w ekosystemach morskich

4.2.1 W komunikacie przyznano, że bardzo trudno jest przewidzieć rozwój ekosystemów morskich pod wpływem zmian klimatycznych i pogodowych, oraz że te i inne czynniki środowiskowe mogą z pewnością wywierać wpływ na stada rybne.

4.2.2 Mimo iż Komisja nie jest w stanie określić wpływu wszystkich skutków środowiskowych, jest zdania, że czynnikiem wywierającym największy wpływ są niejednokrotnie same połowy, oraz że eksploatacja stad rybnych przy niższym poziomie połowów spowoduje, że będą one bardziej odporne na zmiany ekologiczne.

4.2.3 W komunikacie zaleca się zatem ograniczenie działalności połowowej w stałym i zrównoważonym tempie, w celu zagwarantowania, że — po zmniejszeniu śmiertelności połowowej i odbudowaniu stad — zostanie zdobyta nowa wiedza na temat ekosystemów i ich potencjału produkcyjnego, co pomoże w procesie dostosowania długoterminowych celów zarządzania.

4.2.4 EKES zgadza się z tą zasadą pod warunkiem, że śmiertelność połowowa będzie rzeczywiście zmniejszana w stałym i zrównoważonym tempie w przypadku tych gatunków, dla których jest to niezbędne. Komisja wyraża opinię, że próba zarządzania stadami rybnymi skierowana na zwiększenie ich liczebności mogłaby w perspektywie krótkoterminowej wprowadzić niepożądaną dla przemysłu niestabilność.

4.2.5 Niemniej jednak Komitet jest zdania, że „inne czynniki środowiskowe”, o których w komunikacie nawet się nie wspomina, takie jak zachowania drapieżników, zanieczyszczenia,

eksploracja i eksploatacja zasobów ropy naftowej i gazu, przybrzeżne parki wiatrowe, wydobywanie piasku i kruszywa morskiego itd. również wywierają wpływ na zmiany w ekosystemach morskich.

4.2.6 EKES wzywa Komisję oraz państwa członkowskie UE do nałożenia na podmioty ekonomiczne, których działalność również wywiera wpływ na rozmiary stad rybnych oraz na zmiany w ekosystemach morskich takich samych ograniczeń jak te, które nakłada na sektor rybacki.

4.3 Stosowanie systemu zarządzania w odniesieniu do łowisk mieszanych

4.3.1 Dziedzina, w której najtrudniej jest wprowadzić system zarządzania rybołówstwem oparty na maksymalnie podtrzymywalnym odłowieniu, to dziedzina łowisk mieszanych.

4.3.2 W komunikacie zauważono stopień trudności tego zadania i nie rozpatrzono w bardziej szczegółowy sposób systemu zarządzania w odniesieniu do łowisk mieszanych. EKES jest zdania, że należy zacieśnić kontakty pomiędzy Komisją i RAC oraz ACFA dotyczące tego typu łowisk.

4.3.3 W komunikacie stwierdzono, że ważne jest zachowanie równowagi ekosystemów morskich, z czym EKES w pełni się zgadza. Ograniczenie poławiania jednego gatunku, tak aby zwiększyć odłów z innego gatunku, mogłoby być ryzykownym podejściem.

4.3.4 Złożony charakter systemu polega na tym, że — jak stwierdzono w komunikacie — poziom wszystkich gatunków ekosystemu (docelowy poziom połowów) powinien być prowadzony na poziomie pozwalającym na uzyskanie maksymalnie podtrzymywalnego odłowu w perspektywie długoterminowej. Oznacza to, że w odniesieniu do poziomów maksymalnie podtrzymywalnego odłowu, ustanowionych dla różnych stad w obrębie ekosystemu łowiska mieszane, w ramach planów długoterminowych maksymalny poziom będzie określany dla gatunku, dla którego ustalony zostanie najniższy poziom długoterminowy w celu osiągnięcia maksymalnie podtrzymywalnych odłowów.

4.3.5 W komunikacie stwierdzono również, że aby uniknąć przypadkowego przełowienia gatunków jako przyłowów, dodatkowe środki, takie jak zmiana narzędzi połowowych oraz obszarów i sezonów połowów, mogą okazać się niezbędnymi składnikami niektórych planów długoterminowych.

4.3.6 Zdaniem EKES-u mimo że owo podejście do systemu zarządzania jest zgodne z szerszym celem wspólnej polityki rybackiej, Komisja powinna przeprowadzić bardzo szczegółową ocenę różnych poziomów połowów uwzględnianych w przypadku maksymalnie podtrzymywalnego odłowu, powinna również skonsultować się ze wszystkimi stronami zainteresowanymi łowiskami mieszanyymi w sprawie gospodarczych i społecznych skutków planów długoterminowych.

4.4 Zarządzanie planami długoterminowymi

4.4.1 Plany długoterminowe

4.4.1.1 W komunikacie stwierdzono, że plany długoterminowe zostaną opracowane przez Komisję po konsultacji z zainteresowanymi sektorami, na podstawie bezstronnych opinii naukowych i z pełnym uwzględnieniem gospodarczych, społecznych i ekologicznych skutków proponowanych środków.

4.4.1.2 Zostanie w nich określony docelowy poziom połowów oraz środki służące do stopniowego osiągnięcia tego celu, łącznie ze zmniejszeniem szkodliwego wpływu rybołówstwa na ekosystem. Plany dotyczące łowisk mieszanych powinny obejmować środki techniczne mające na celu zagwarantowanie, że poławianie różnych stad jest zgodne z ich odpowiednimi poziomami docelowymi, jak również przewidywać możliwość wykorzystania niektórych stad nieco poniżej poziomów maksymalnie podtrzymywalnego odłowu w celu osiągnięcia większej wydajności innych gatunków.

4.4.1.3 W wypadku braku wystarczających podstaw naukowych do określenia zakresu działań wymaganych do osiągnięcia warunków maksymalnie podtrzymywalnego odłowu, w ramach planów długoterminowych zostanie przyjęte podejście zgodne z zasadą ostrożności.

4.4.1.4 Ponadto plany i ich cele powinny być poddawane okresowemu przeglądowi.

4.4.1.5 EKES jest zdania, że te nowe wytyczne polityczne w sprawie zarządzania rybołówstwem, które mogą przynieść bezsporne korzyści po osiągnięciu maksymalnie podtrzymywalnego odłowu wszystkich stad rybnych, mogłyby mieć poważne konsekwencje dla sektora rybackiego: połowy byłyby niższe, co doprowadziłoby do zmniejszenia rozmiarów floty i utraty miejsc pracy w perspektywie krótkoterminowej, osłabiając tym samym tkankę ekonomiczną społeczności rybackich.

4.4.1.6 W związku z powyższym Komitet apeluje do Komisji o dopilnowanie, by w konsultacjach, jakie zamierza przeprowadzić z sektorem rybackim, zastosowano odpowiednio elastyczne podejście w odniesieniu do tempa wprowadzania planów długoterminowych, tak by umożliwić rybakom stopniowe dostosowanie się do nowego systemu zarządzania.

4.4.1.7 W odniesieniu do łowisk mieszanych EKES jest zdania, że największa elastyczność powinna dotyczyć stad, które mogą być w pełni eksploatowane z racji ich dobrego stanu.

4.4.2 Zarządzanie zmianą

4.4.2.1 Po opracowaniu i przyjęciu planów długoterminowych, ustanawiających cele odpowiednie dla różnych stad, państwa członkowskie będą musiały zdecydować o rytmie zmian prowadzących do osiągnięcia tych celów oraz o sposobie zarządzania okresem przejściowym.

4.4.2.2 W komunikacie zaproponowano dwa podejścia w zakresie zarządzania tą zmianą:

— Zmniejszenie zdolności połowowej (połowów) do poziomu ściśle niezbędnego do osiągnięcia maksymalnie podtrzymywalnego odłowu. Mówiąc bardzo ogólnie, podejście to wymagałoby większej efektywności ekonomicznej flot kontynuujących działalność, co łączyłoby się ze zmniejszeniem liczby statków rybackich i utratą miejsc pracy.

— Zachowanie rozmiaru flot przy jednoczesnym ograniczeniu zdolności połowowej statków (np. przez ograniczenie rozmiaru, mocy silnika lub narzędzi połowowych), oraz ewentualnie przez nałożenie ograniczeń co do liczby dni na morzu. Podejście to umożliwiłoby utrzymanie poziomu zatrudnienia kosztem zmniejszenia rentowności ekonomicznej.

4.4.2.3 Wybór własnego podejścia ekonomicznego lub strategii leży w gestii każdego państwa członkowskiego. Wspólnota zapewni zaś ramy zarządzania umożliwiające stopniowe eliminowanie przełowienia za pośrednictwem instrumentu finansowego w ramach Europejskiego Funduszu Rybackiego.

4.4.2.4 Z komunikatu wynika, że Komisja zdecydowanie opowiada się za pierwszym podejściem, opartym na zmniejszeniu rozmiarów floty krajowej, gdyż byłoby ono łatwiejsze do monitorowania, jak również dlatego, że doświadczenie uczy, iż zmniejszenie rozmiarów floty napotyka na mniejszy opór społeczny i powoduje mniej problemów przy jego wprowadzaniu w życie niż inne rozwiązania.

4.4.2.5 EKES uznaje, że zmniejszenie rozmiarów floty stanowi najbardziej efektywny sposób stopniowego eliminowania przełowienia. Niemniej jednak Komitet jest zdania, że każde państwo członkowskie powinno wybrać najbardziej odpowiednie dla siebie podejście po przeanalizowaniu skutków ekonomicznych i społecznych, nie zapominając o tym, że obie opcje mogą być stosowane równoległe do czasu, gdy osiągnięty zostanie cel maksymalnie podtrzymywalnego odłowu w odniesieniu do stad rybnych.

4.4.2.6 EKES zgadza się z propozycją przeanalizowania ekonomicznych i społecznych skutków zmiany na poziomie regionalnym, a nie europejskim, gdyż specyficzne aspekty każdej floty mogą się znacząco różnić w poszczególnych państwach członkowskich.

4.4.2.7 W związku z tym długoterminowe plany winny być ustanawiane w oparciu o rodzaj rybołówstwa, uwzględniać rodzaje wspólnie poławianych stad oraz zawierać elementy takie jak ograniczenia wahań, jakim z roku na rok mogą podlegać dopuszczalne wielkości połowów, zapewniając tym samym stabilność i płynne przejście do nowego systemu.

4.4.2.8 Ponadto w komunikacie stwierdzono, że wprowadzenie pełnego zestawu planów długoterminowych, mających na celu osiągnięcie maksymalnego podtrzymywalnego odłowu, zabierze dużo czasu. Wspólnota powinna zatem, z mocą od 2007 r., przyjąć decyzje dotyczące zarządzania stadami gwarantujące, że poziom połowów stad już przełowionych nie zostanie podniesiony. EKES uważa, że decyzje, jakie Komisja Europejska podejmie w 2007 r. powinny być uprzednio konsultowane z Regionalnymi Komitetami Doradczymi (RAC), z Komitetem Doradczym ds. Rybołówstwa i Akwakultury (ACFA) oraz z komitetem ds. dialogu społecznego w sektorze rybołówstwa morskiego.

Bruksela, 25 kwietnia 2007 r.

Przewodniczący

Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

Dimitris DIMITRIADIS